

Dečkove oči so se pri tem spominu zopet orosile. Zagledal se je skozi okno nekam v daljavo. Videti je bilo, da se v mladem srcu zbuja bridko spoznanje...

Tudi mi smo se zamislili. Tako mlad in neizkušen, a mora že po svetu za trdo skorjico kruha — kakor ptička, vržena prezgodaj iz gnezda!

Prišla je postaja, kjer je moral deček prestopiti na drugi vlak. Dopovedali smo mu že prej, kako naj ravna, da pride k teti.

Vstopil se je blizu vrat postaje in bistro gledal na vse strani, da ne prezre pravega vlaka.

Tako majhen in slaboten se mi je zdel iz dalje med ljudmi, da se mi je še bolj zasmilil.

Bog ti daj srečno potovanje v življenju, moj mali sopotnik!

Vladarjeve težave.

*Vladar državi biti — to ni tako lahkó,
kakòr mordà le misli si naših malčkov kdo.*

*Naš kralj vse državljané spoštuje, rad ima
in vse bi rad osrečil po željah njih srca.*

*A star pregovor pravi, sam po izkušnjah vem,
da niti Bog ne more ustreči vsem ljudem.*

*Posebno ne Slovanom, ki take smo krvi,
da nas zadovoljiti nikdar mogoče ni.*

*Naš kralj bi moral biti pač pravljíčni vladar,
bogat, da imel vsega čez mero bi vsekdar.*

*In naj sedel pri polnih bi vrečah dni, noči
ter neutrudno sipal denar bi med ljudi.*

*A kdo potem bi trudil, kdo bi se kaj učil?
Kdo bi se lotil dela? Gospod bi vsak rad bil.*

*Še v hujših se prepirih bi topli med seboj,
povsod le za oblast bi divjal srditi boj.*

*Potapljal, ginil v krvi bi naš nesložni rod,
še kralja bi dolžili kot krivca teh nezgod.*

*Zato nič ne zavidam kraljeve krone mu,
a si želim med brati le sloge in mirul!*

Fr. Rojec.

